

Dr George Payton, Tłumaczenie Biblii, Sesja 22, Pomysły werbalne i frazy dopełniaczowe

© 2025 George Payton i Ted Hildebrandt

To jest dr George Paton i jego wykład na temat tłumaczenia Biblii. To sesja 22, Verbal Ideas and Genitive Phrases.

Rozmawialiśmy o tłumaczeniu idei werbalnych.

Rozmawialiśmy o tym, jak tłumaczyć frazy dopełniaczowe. Dzisiaj porozmawiamy o tym, jak tłumaczyć frazy, które są frazami dopełniaczowymi zawierającymi idee werbalne, jak je rozbić i jak je komunikować. Tak więc idee werbalne same w sobie są trudne do przetłumaczenia ze względu na naturę tych konstrukcji.

Jak powiedzieliśmy, jest to zagadkowe. Nie podaje wszystkich informacji, a także używa ich w sposób, który technicznie nie jest czasownikiem. Używa ich jako czegoś innego, jak rzeczownik lub przymiotnik.

I tak mamy również frazy dopełniaczowe, a gdy masz rzeczowniki werbalne lub idee werbalne w frazach dopełniaczowych, staje się to jeszcze bardziej skomplikowane. Jak to? Pozwól, że podam tutaj przykład. Z Łukasza 1, mówiąc o Janie Chrzcicielu, twoje dziecko będzie nazwane prorokiem Najwyższego .

Co to znaczy? To fraza dopełniacza, a prorok to tak naprawdę ktoś, kto prorokuje. Pójdiesz przed Panem, aby przygotować Jego drogi, aby dać Jego ludowi wiedzę o zbawieniu przez odpuszczenie grzechów. Odpuszczenie grzechów, omówiliśmy.

Wiedza o zbawieniu, więc wiedzą o tym. W tym tkwi problem: kolejny, Efezjan 1:1, Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa z woli Boga.

A jeśli zapytasz kogoś, czy wiesz, co to znaczy? Odpowiedzą, tak. Jeśli ich zapytasz, czy możesz mi powiedzieć, co to znaczy? Odpowiedzą, um, i to jest problem. Próbujemy odciążyć czytelnika, aby spróbował zrozumieć.

Nie oznacza to, że wszystko w Biblii jest łatwe do zrozumienia lub że można to łatwo wyjaśnić, ale co próbujemy zrobić? Próbujemy usunąć jak najwięcej przeszkód lub trudności. Tak więc wyzwanie interpretacji staje się większe, gdy te złożone frazy czasami mają idiom lub inną figurę retoryczną. Przekazanie wiedzy o zbawieniu niekoniecznie musi być idiomem, ale jest idiomatycznym sposobem mówienia.

A jak przekazujesz wiedzę? Co to znaczy przekazać wiedzę? Zazwyczaj przekazuje się coś konkretnego. Dałem Tedowi książkę. Ale co to znaczy przekazać wiedzę? Czy to

znaczy uczyć? Czy to znaczy informować lub mówić? Co to znaczy? Okej, NLT to wyraża, i tak to mówi NLT.

Powiesz jego ludziom, więc wybrali ten czasownik, jak znaleźć zbawienie przez odpuszczenie grzechów. To jest lepsze. Nie jestem pewien co do czasownika find, ale inne problemy są takie, że nadal ma zbawienie i przebaczenie, i nie rozbija ich.

Cały problem polega na tym, że musimy je rozbić, aby uczynić je bardziej zrozumiałymi. Okej, więc te wyzwania są powszechne w całym Nowym Testamencie, szczególnie w listach, ale nie tylko w listach. Na przykład, od Efezjan ponownie, predestynuje nas do adopcji.

Powinienem podkreślić adopcję; to jest rzeczownik. Jako synowie przez Jezusa Chrystusa, dla samego siebie, dla dobrego zamiaru jego woli, dla uwielbienia chwały jego łaski, którą obficie nam obdarzył w umiłowanym, abstrakcyjnym rzeczowniku. W nim mamy odkupienie, rzeczownik, przez jego krew, odpuszczenie naszych grzechów, według bogactwa jego łaski, którą nas hojnie obdarzył we wszelkiej mądrości, wnikliwości, abstrakcyjny rzeczownik.

On dał nam poznać tajemnicę, rzeczownik abstrakcyjny, swojej woli, znowu, zgodnie ze swoim dobrym zamiarem, który zamierzył w nim z myślą o administracji, inny rzeczownik, odpowiedni do pełni czasów, fraza dopełniająca z rzeczownikiem abstrakcyjnym, pełnia. Więc, widzisz, w ciągu czterech wersetów, ile wyzwań tłumaczeniowych właśnie zidentyfikowaliśmy? Piętnaście? Dwadzieścia? Coś w tym stylu. Jest ich wiele.

Dobrze. Więc pamiętaj, kiedy mówimy o intencji jego woli, to są dwie rzeczy. Intencja jest jedna, a wola jest jedna.

A poza tym, to wszystko razem wzięte. Więc tak naprawdę są trzy. Więc za każdym razem, gdy mamy frazę dopełniacza z rzeczownikami abstrakcyjnymi, mamy złożoną trudność tłumaczenia.

Dlatego Piotr powiedział, że pisma Pawła mogą być trudne do zrozumienia. Tak, są bardzo gęste. Jest tam wiele informacji zebranych w bardzo zwięzły sposób, co sprawia, że trudno je zrozumieć.

Okej. Więc w tej prezentacji moim celem jest najpierw podkreślenie faktu, że te wyzwania istnieją, podkreślenie faktu, że ludzie czytający Biblię stają przed nimi, ponieważ ten sposób używania języka jest tak obcy sposobowi, w jaki mówimy rzeczy po angielsku. Po prostu nie mówimy w ten sposób, przynajmniej chyba, że piesz doktorat i używasz wszystkich tych abstrakcyjnych rzeczowników i tego typu rzeczy, ponieważ chcesz brzmieć mądrze lub cokolwiek to jest.

Ale to nie jest sposób, w jaki normalnie mówimy. I brzmi obco. A więc, jeśli brzmi obco, może być również niezrozumiałe .

Więc może być jedno i drugie. A pomyśl tylko, co z innymi językami? Co z ludźmi, którzy nie mają w ogóle styczności z ewangelią, nie mają w ogóle styczności z chrześcijańskimi rzeczami? Nigdy wcześniej nie słyszeli Biblii. Więc jest to również obce dla tych ludzi w tych innych językach, nawet wśród chrześcijan w tych językach, w ten sam sposób, w jaki jest to wyzwaniem dla ludzi w naszych kościołach tutaj w Ameryce, aby to zrozumieć.

Cały proces tłumaczenia i rozkładania abstrakcyjnych rzeczowników zajmuje czas, aby rozwinąć te umiejętności w celu zinterpretowania tych fragmentów, i zajmuje czas, aby rozwinąć umiejętności komunikowania tych fragmentów. Więc porozmawiajmy o kilku podstawowych rzeczach, które możemy zrobić, aby zastosować, abyśmy mogli rozłożyć i przekazać te złożone kwestie. Okej, więc w Dziejach Apostolskich 13:12 Paweł i Barnaba nauczali, i był tam prokonsul, i Paweł zrobił kilka rzeczy.

Na koniec prokonsul uwierzył w Jezusa, gdy zobaczył, co się stało. Ktoś został oślepiiony, będąc zdumiony nauką Pana. Co oznacza tutaj nauka Pana? Więc prokonsul był tym, który był zdumiony.

Okej, więc nauczanie Pana, czasownik nauczać, Paweł i Barnaba są tymi, którzy nauczają, a słowo Pana jest tym, czego nauczali, słowem o Panu lub pismach, i nauczali tego prokonsula. Prokonsul był zdumiony tym, czego Paweł i Barnaba nauczali o Panu lub czego Paweł i Barnaba nauczali z pism. Ale znowu, Pan jest tam punktem centralnym.

Uczy się rzeczy o Jezusie. Uczy się rzeczy o Bogu, których wcześniej nie wiedział, i widział moc w Pawle i Barnabie czyniących cuda, a potem był zdumiony tym, co usłyszał, jak mówią. I to jest sens.

Próbujemy to przekazać. Czy to najlepszy sposób, aby to powiedzieć? Nie jestem pewien. A tak przy okazji, za każdym razem, gdy tłumaczymy, codziennie chodzimy w poczuciu nieadekwatności i pokory.

Czy zinterpretowałem to właściwie? Czy wyraziłem to właściwie? I traktujemy sprawy lekko i staramy się nie być zbyt dogmatyczni. Kiedy pracowałem w Orma, pracowałem z dwoma lub trzema mężczyznami z Orma, którzy tak naprawdę nie byli wierzący, i pracowałem niedaleko naszego domu. I tak każdego dnia jestem tam na lunch i kolację, na śniadanie.

A mój 10-letni syn powiedział: Tato, jesteś jedynym, który to tłumaczy. A ta Biblia, którą tłumaczysz, będzie dostępna przez długi czas. A jeśli zrobisz to dobrze, będzie dostępna przez długi czas.

Jeśli się pomylisz, to zostanie tam na długo. On mówi do mnie, czy kiedykolwiek o tym myślisz? Powiedziałem, Synu, zmagam się z tym każdej minuty każdego dnia. Polegamy na Bogu, aby dał nam te spostrzeżenia dotyczące zrozumienia i sposobu wyrażania go.

Gdybym miał czas, mógłbym opowiedzieć wam historie o tym, jak Bóg natchnął nasze umysły Duchem Świętym, dając nam nie tylko właściwy sposób, aby to rozgryźć, ale w jakiś sposób powiedzielibyśmy to w określony sposób, a ludzie powiedzieliby: wow. Ale nie mam czasu. Ale innym razem.

Innym przykładem jest ta sama fraza nauczanie kogoś. Tak więc w Objawieniu 2:15, więc macie też niektórych, wybaczone mi, bo macie też niektórych, którzy w ten sam sposób trzymają się nauk nikolaitów. Tak więc, pierwsza była nauka Pana, a druga była nauką nikolaitów.

Więc rozłóż rzeczowniki. Nauczanie to nauczanie . Nikolaici to ci, którzy nauczają.

Uczą rzeczy i uczą rzeczy innych ludzi. Mamy tu dziwny, trochę dziwny czasownik, aby trzymać te rzeczy. Jak trzymasz nauki? To trochę abstrakcyjne.

W pewnym sensie to rozumiemy. Więc są też tacy, którzy wierzą lub potwierdzają rzeczy, których nauczają lub nauczają nikolaici. Więc znowu używamy tych samych zasad, próbując to rozbić.

Inne przykłady. Tak więc pochodzi to z Ewangelii Marka 4, Przypowieści o siewcy. Ale troski świata, ułuda bogactwa i pragnienia innych rzeczy wchodzi i zagłusza słowo, i staje się ono bezowocne.

Jasne. Kiedy Jezus opowiedział tę przypowieść bez tego wyjaśnienia, jego uczniowie powiedzieli, przepraszamy, nie zrozumieliśmy niczego, co powiedziałeś. Czy możesz nam to wyjaśnić? I to jest jego wyjaśnienie.

I odchodzę myśląc, okej, myślę, że rozumiem. Cóż, kiedy pracowaliśmy w Tanzanii, byliśmy w biurze i mieliśmy 10 różnych języków. Mieliśmy ludzi z 10 różnych wspólnot chrześcijańskich, którzy tłumaczyli razem.

A jedną z pierwszych książek, które wspólnie napisaliśmy, była Księga Marka. I tak dużo przez nią przebrnąłem. I doszliśmy do tego wersetu i chcieliśmy rozłożyć na czynniki pierwsze znaczenie tych fraz. Jedną z nich jest „zmartwienia świata”.

Co to znaczy? Czy świat się martwi? Nie, więc to nie jest subiektywne. To jest w jakiś sposób obiektywne. Martwienie się, co to znaczy? Więc, czym jest czasownik? Czasownik to martwić się.

Kto się martwi? Świat się nie martwi, więc jakoś ludzie się martwią. Innymi słowy, ludzie, którzy w przypowieści, cofamy się i mówimy, okej, Bóg mówi o, albo Jezus mówi o, ludzie, którzy otrzymali słowo, zaczynają się martwić. O co się martwią? Martwią się o rzeczy, a my to rozwiniemy za chwilę.

Okej, co świat reprezentuje? Ponownie, to jest pewnego rodzaju idiom lub wyrażenie metaforyczne, być może metonimia, gdzie świat oznacza coś innego. Co reprezentuje to słowo? Czy reprezentuje rzeczy światowe? Jezus powiedział, jesteście na świecie, ale nie ze świata. Wygląda to trochę inaczej i bezpośrednio poprzedza pragnienia innych rzeczy i bezpośrednio poprzedza bogactwa, więc w jakiś sposób mogłyby być trochę synonimiczne, lub przynajmniej w tej samej ogólnej kategorii.

No dobrze, więc te ziemskie rzeczy? Patrząc na słowo bogactwo? Tak, może. Okej, jaki jest związek między zmartwieniem a światem? To jest to, o co musimy zapytać samych siebie, a wygląda na to, że martwienie się o rzeczy świata, martwienie się o dobra ziemskie, być może. Okej, więc jednym ze sposobów na przeformułowanie tego jest, kiedy martwią się o rzeczy świata, przecinek, a potem będziemy kontynuować.

Ponownie, musimy to zrobić krok po kroku, przechodząc przez to i powoli rozkładając te rzeczy na czynniki pierwsze. Następną jest oszukańczość bogactwa, a ta była tą, która sprawiła problemy naszym tanzańskim tłumaczom. Ponownie, pracujemy w suahili jako naszym języku komunikacji, a każdy zespół tłumaczyłby to na swój własny język.

Oszustwo bogactwa. Czasownik, oszukiwać. Bogactwo i ludzie.

Kto oszukuje? Nie tylko identyfikujemy uczestników, ale czy ludzie oszukują bogactwa? Czy bogactwa oszukują ludzi? Więc kiedy zapytałem naszych tanzańskich tłumaczy, co to znaczy, to właśnie powiedzieli, a to jest dosłowne tłumaczenie dosłowne oszustwa bogactw na suahili. Udanganifu wamali . Oszustwo bogactwa.

I powiedziałem, co to znaczy? Powiedzieli, cóż, to źle oszukiwać kogoś z jego bogactwa. Więc słowo udanganifu , lub danganya , jest czasownikiem. Oznacza to wykorzystać.

Oznacza to oszukiwanie, oszukiwanie, wyłudzenie od ludzi. Tak więc, ta danganya nie oznacza oszukiwania ich co do prawdy. W rzeczywistości w afrykańskim umyśle kryje się idea wyłudzenia lub wyłudzenia od kogoś czegoś.

A więc, jeśli mówimy o wszystkich uczestnikach, ty danganya osobę z niektórych dóbr. A więc, powiedzieli, że to źle wyłudzać pieniądze od ludzi. Czy to jest to, co ta fraza mówi w tym konkretnym wersecie? Naprawdę nie sędzę, żeby tak było.

To, czego nie zauważyli, to numer jeden, to personifikacja, gdzie pieniądze coś robią, przepraszam, tak, bogactwo coś robi. I nie zauważyli, że bogactwo jest w rzeczywistości tym, co oszukuje. Więc to jest obiektywne, przepraszam, subiektywne.

Podmiot, riches, oszukuje, a oszukiwani ludzie to inni uczestnicy tego czasownika. Więc jeśli chcielibyśmy powiedzieć to inaczej, są oszukiwani przez riches. Ponownie, musimy przejść krok po kroku, rozkładając to na czynniki pierwsze.

Okej. Zmartwienia świata, rozłożyliśmy to na czynniki pierwsze. Oszukaństwo bogactwa, rozłożyliśmy to na czynniki pierwsze.

Jest jeszcze jedna rzecz, o której musimy porozmawiać. Pragnienia innych rzeczy. Więc desires, to nie jest fraza dopełniaczowa, ale desires jest rzeczownikiem werbalnym.

A choke jest czasownikiem; to czasownik w czystej postaci. Więc rzeczy duszą świat. Ponownie, to bardzo metaforyczny język.

Więc, pragnienie. A ludzie w wersecie, do których się odniesiono, otrzymali słowo pożądać rzeczy. Pragnienia innych rzeczy, nie są określone, ale możemy to zinterpretować.

Zmartwienia o świat, oszustwo bogactwa i pragnienie innych rzeczy są w tej samej ogólnej kategorii. I zagłusz te pragnienia, zagłusz te rzeczy. Inny stał się bezowocny i jest nieco inny, ale jest to sposób przenośny, ponieważ mówisz, że słowo staje się bezowocne.

Jak to rozpakować? Jak to zrozumieć? Tak więc, owocność oznacza wydawanie owoców. Bezowocność oznacza, że nie wydaje owoców. Tak więc, wydawanie owoców lub przynoszenie owoców.

Więc słowo przynosi owoce w życiu ludzi. I tak znowu, słowo jest abstrakcyjnym konceptem i personifikacją. Słowo coś robi.

Słowa nie robią rzeczy w ten sam sposób, w jaki robią to ożywione przedmioty. Owoce są również metaforyczne. Metaforyczne dla czego? Dobrych uczynków, posłuszeństwa, wiary, wszystkich tych rzeczy.

Wszystko to jest zawarte w słowie „owoc”. To jest więc bardzo obciążone jedno zdanie z trzema zdaniami, a wszystkie te inne części są ze sobą powiązane. Rozbiliśmy więc każdą z tych części.

Jak to wszystko połączyć? Jak wymyślić inny sposób, aby to powiedzieć? Okej, więc Przypowieść o Siewcy, tak to się zaczęło. Ale troski świata, ułuda bogactwa i pragnienie innych rzeczy wkraczają i duszą słowo, i staje się ono bezowocne. To tam zaczęliśmy.

Oto jedno z możliwych tłumaczeń. Ale kiedy martwią się o rzeczy światowe i są oszukiwani przez pragnienie bogactw i pożądanie innych rzeczy, te rzeczy zagłuszają słowo i nie wydają w nich owoców. Czy więc to tłumaczenie (cytat) jest poprawne? Nie wiem.

Czy jest to bliskie temu, co naszym zdaniem oznacza? Jest bliskie. Czy jest lepsze? To ty musisz zdecydować. Ale znowu, możemy wziąć tę interpretację stworzoną w języku angielskim, użyć jej jako punktu dyskusji, rozmyślamy nad nią, a następnie użyć tej konkretnej frazy, przechodząc do tego innego języka.

Dobrze, kiedy to robisz, koniecznie korzystaj z komentarzy, innych wersji Biblii, wszelkich innych źródeł, które możesz, i staraj się dojść do interpretacji, która mieści się w dopuszczalnym zakresie. Może to nie być idealna interpretacja; możesz nie być w stanie powiedzieć wszystkiego, co chcesz powiedzieć, ale miejmy nadzieję, że nie tworzymy interpretacji, która radykalnie różni się od wszystkiego, co powiedzieli wszyscy inni. Czy więc większość ludzi może się z tym bezpiecznie zgodzić, czy większość komentatorów powiedziała o tym podobne rzeczy? Więc korzystamy ze wszystkich tych źródeł.

To, co do tej pory zrobiliśmy, omawiając wszystko, co powiedziałem, to rozbić tego na czynniki pierwsze, rozbić wszystkich tych różnych części i użycie tych różnych strategii tłumaczenia, tych różnych zasad tłumaczenia, ale nie robimy tego w próżni. Jest mnóstwo ludzi, którzy żyli dużo przed nami i którzy pisali o tych wszystkich rzeczach przez ponad 2000 lat, i wypada nam wykorzystać te zasoby. Okej, oto przykład z Rzymian 1, a to była część mojej pracy, kiedy prowadziłem warsztaty tłumaczeniowe w Ugandzie.

Rzymian 1, Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, Chrystusa Jezusa, powołany jako apostoł oddzielony dla ewangelii Bożej, którą On przedtem obiecał przez swoich proroków w Pismach Świętych o swoim synu, który narodził się z rodu Dawida według ciała, który został ogłoszony synem Bożym z mocą przez zmartwychwstanie według Ducha Świętości, Jezusie Chrystusie, naszym Panu, przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostołstwo, aby doprowadzić do posłuszeństwa wiary wśród pogan dla imienia Jego, wśród których jesteście i wy powołani powołani przez Chrystusa do wszystkich umiłowanych przez Boga w Rzymie. Paweł jeszcze nie zaczął, a to jest jego wprowadzenie. Wow.

Okej, więc co z tym wszystkim zrobimy? Podsumujmy to. Więc zajęłoby mi to prawdopodobnie — właściwie, pozwólcie, że wrócę do tego na sekundę. Więc, kiedy pracowałem nad tym w moim biurze, pracowałem z domu, a moje dzieci były tam.

I tak w porze lunchu wiedzieli, że pracowałem nad Rzymianami. I tak, powiedzieli, więc tato, co czytałeś dzisiaj? Nad czym pracowałeś? A ja powiedziałem, że pracowałem nad Rzymianami od 1 do 7. Okej, tato, cóż, co to znaczy? I powiedziałem, że nie mam pojęcia. Nie wiem.

Nie do końca rozwinąłem wszystkie te rzeczy. Cóż, część tego, co robimy, to przyglądanie się każdej klauzuli i, w odniesieniu do innych klauzul, która klauzula jest główna, a która wyjaśnia coś innego. Więc przyglądamy się sposobowi, w jaki informacje przepływają razem.

Na przykład Paweł, sługa Chrystusa, zwany apostołem, oddzielony dla ewangelii Bożej, którą obiecał wcześniej podporządkować ewangelii Bożej. Więc to jest pod tym, poprzez jego świętych proroków w pismach.

Więc obietnice pochodzą od proroków, a prorocy mówili nam o tym w pismach. Musimy opracować wszystkie powiązania między tymi klauzulami. A swoją drogą, jaka jest różnica między klauzulą a frazą? Klauzula to fraza zawierająca czasownik.

Jeśli nie ma tam czasownika, to może to nie być zdanie. Czasami mamy w grece, hebrajskim, suahili i innych językach zdanie bezczasownikowe z czasownikiem być. Na przykład he is the president.

A czasami można powiedzieć w suahili, że jest prezydentem. I to ma sens. Tak więc, poza czasownikiem być, zdanie jest frazą z czasownikiem.

Więc przyjrzyjmy się tym relacjom klauzulowym i temu, co jest ważne, a co podrzędne. Musimy przyjrzeć się wszystkim tym rzeczom. Gdy to ustalimy, zaczniemy przyglądać się uczestnikom.

Przyjrzyjmy się samemu czasownikowi. Jaki konkretny skończony czasownik będzie tutaj? I jak to wszystko się łączy i łączy? To naprawdę, naprawdę skomplikowane. Tak więc, to siedem wersetów z 7800 wersetów w Nowym Testamencie.

Okej, więc teraz mamy 7793. Świetnie. A ile czasu zajmie nam rozgryzienie i przetłumaczenie? Może to być dzień, a może to być kilka dni.

I to jest tylko po to, aby to zrozumieć. Taka jest praca nad tłumaczeniem. Dobrze, więc zakończmy to i powiedzmy, że to jest to, co robiliśmy do tej pory.

Tak więc identyfikujemy rzeczowniki czasownikowe i imiesłowy, a także identyfikujemy uczestników, niezależnie od tego, czy są ożywieni, czy nieożywieni. Czy jest w to zaangażowana jakaś figura retoryczna? Czasami kilka w jednej frazie, jak widzieliśmy. Czy jest personifikacja? Określamy relację między dwoma zdaniami.

Na przykład, posłuszeństwo wiary ma wywoływać posłuszeństwo wiary u pogan. Więc oni słuchają, wierzą. Jeśli chcemy rozbić posłuszeństwo jako czasownik, to jest to słuchać , a wiara jako czasownik to wierzyć.

Jak zatem je połączyć? Jak są połączone? To jest pytanie, które musimy sobie zadać. Co głoszenie ewangelii przyniesie poganom? I możemy powiedzieć, mieć wiarę lub wierzyć i być posłusznym. Więc to właśnie próbuje osiągnąć Paweł, czy rzymscy poganie będą robić co? Będą wierzyć w Chrystusa i będą posłuszni naukom Chrystusa.

Więc posłuszeństwo wiary można rozbić w ten sposób. Ale spróbuj umieścić to w tym zdaniu, a to jest siedem długich wersetów i próba dopasowania tego wszystkiego do siebie. Tak, to wyzwanie.

Więc przepisujemy werset tak dobrze, jak potrafimy, aby uzyskać jakiś pierwszy szkic. Następnie używamy tego wersetu jako podstawy do tłumaczenia. I to jest proces, przez który przeszliśmy.

Mam nadzieję, że to było pomocne. Nasza następna dyskusja będzie dotyczyć konstrukcji pasywnych. Dziękuję.

To jest dr George Paton i jego wykład na temat tłumaczenia Biblii. To sesja 22, Verbal Ideas and Genitive Phrases.